

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/350/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115221705
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115221705.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom Na vřšku 12, 811 01 Bratislava, IČO: 31 819 702, proti odporcovi: Y. U., B.. XX.XX.XXXX, X. U. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. C. U., o zaplatenie 548,- eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 396,- eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 5,25 % ročne zo sumy 116,- eur od 22.05.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 20.06.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 20.07.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 19.08.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 18.09.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 18.10.2014 do zaplatenia,
 - vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 17.11.2014 do zaplatenia a
 - vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 17.12.2014 do zaplatenia,
- a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh vo zvyšnej časti zamieťa.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 13,65 eur titulom pomernej náhrady súdneho poplatku za návrh na začatie konania, a to k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 15.07.2015 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 17.07.2015 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 548,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 548,- eur od 22.05.2014 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania vo výške súdneho poplatku a vo výške 107,78 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

Návrh na začatie konania skutkovo navrhovateľ odôvodnil tým, že dňa 11.12.2013 bola medzi ním a odporcom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na čiastku 400,- eur za úrok vo výške 80,- eur, pričom si účtoval za poskytnutie úveru servisný poplatok vo výške 72,- eur. Zmluvou sa odporca zaviazal celkovú čiastku vo výške 552,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 2,- eurá (splátky úroku) a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 54,60 eur (istina vo výške 73,26 %, úrok vo výške 13,55 %, servisný poplatok vo výške 13,19 % z každej jednotlivéj splátky). Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej

splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil odporca podpisom zmluvy. Odporca celkovo do dňa podania návrhu uhradil sumu 4,- eurá, pričom posledná uhradená suma vo výške 2,- eurá bola uhradená dňa 27.01.2014. V súlade s čl. II. zmluvy bol odporca povinný hradiť v 13 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 10 deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 09.04.2014 upozornil odporcu na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 03.06.2014 oznámil odporcovi, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 21.05.2014. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu odporcu. Ku dňu vypracovania návrhu tak činí dlžná čiastka sumu 548,- eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 552,- eur a čiastkou vo výške 4,- eurá, ktorá bola uhradená odporcom (552,- eur - 4,- eurá = 548,- eur).

Navrhovateľ k návrhu pripojil fotokópie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2013, Obchodných podmienok, predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 09.04.2014 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 10.04.2014, oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 03.06.2014 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 04.06.2014.

Odporca sa k návrhu na začatie konania a jeho prílohám, ktoré mu boli doručené riadne do vlastných rúk (dňa 29.12.2015), na výzvu súdu písomne v určenej lehote nevyjadril.

Podľa ust. § 29 ods. 6 O.s.p., za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1 000 eur (ďalej len "drobné spory").

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 26.01.2016, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 18.01.2016.

Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom. Navrhovateľ ako veriteľ prostredníctvom obchodného zástupcu a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 11.12.2013 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (na čl. I. 4 spisu, táto je spísaná na predtlačenom formulári navrhovateľa). Na základe uvedenej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi peňažnú sumu vo výške 400,- eur. Tento spotrebiteľský úver mal byť poskytnutý bezúčelovo a hotovostne za úrok vo výške 20 % z istiny, pričom za poskytnutie spotrebiteľského úveru bol zo strany navrhovateľa ako veriteľa účtovaný servisný poplatok vo výške 18 % z istiny. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predmetného spotrebiteľského úveru bola v zmluve uvedená vo výške 67,70 %. Odporca svojím podpisom na zmluve potvrdil prevzatie uvedenej peňažnej sumy v hotovosti, na základe čoho mal súd za preukázané, že odporca prevzal v deň uzavretia zmluvy, t. j. dňa 11.12.2013 uvedenú peňažnú čiastku (čl. I. zmluvy). Odporca sa v zmluve zaviazal navrhovateľovi splatiť istinu vo výške 400,- eur, úrok vo výške 80,- eur a servisný poplatok vo výške 72,- eur, celkom tak sumu 552,- eur v 13-tich mesačných splátkach, a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 2,- eurá (ako splátkach úroku) a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 54,60 eur (z toho istina vo výške 73,26 %, úrok vo výške 13,55 % a servisný poplatok vo výške 13,19 % z každej jednotlivéj splátky) so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ďalej sa účastníci dohodli, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivéj splátky, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Priemerná RPMN v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. bola ku

dňu podpisu zmluvy uvedená vo výške 45,94 %. (čl. II. zmluvy) Napokon bolo v zmluve uvedené, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú Obchodné podmienky, ktoré tvoria prílohu zmluvy a na základe ich dôkladného oboznámenia sa pred podpisom zmluvy sú obom zmluvným stranám známe v čase podpisu zmluvy, čo zmluvné strany potvrdzujú svojim podpisom na zmluve.

V čl. 1 Obchodných podmienok (na č. I. 4rub spisu), podpísaných dňa 11.12.2013 odporcom, bolo ustanovené, že veriteľ má právo žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške. Veriteľ má právo požadovať zaplatenie celej istiny, úroku, servisného poplatku a zmluvných pokút. Mesačná splátka v sebe zahrňuje splátku istiny, úroku a servisného poplatku, pričom percentuálne vyjadrenie podielu z každej jednotlivéj splátky je uvedené v čl. II zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli, že prvé tri splátky sú splátkami úroku. V prípade, že dlžník uhradí len časť splátky, bude jeho záväzok umorovaný tak, že uhradená suma bude použitá najprv na úhradu dlžnej istiny, úroku a potom servisného poplatku, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak.

V čl. 2 Obchodných podmienok bolo ustanovené, že termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru je 370. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. Záväzok vzniknutý zo zmluvy zaniká splatením celej dlžnej sumy, odstúpením od zmluvy za podmienok upravených v bode 6. Obchodných podmienok.

Súd v ďalšom považoval za nesporné tvrdenie navrhovateľa, že odporca doposiaľ na daný záväzkovo-právny vzťah medzi účastníkmi uhradil sumu vo výške 4,- eurá ku dňu 27.01.2014, a to aj vzhľadom k tomu, že z vykonaného dokazovania nevyšiel najavo opak skutkového tvrdenia navrhovateľa (t. j., že by odporca uhradil viac).

Listom zo dňa 09.04.2014 označeným ako „Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy“ (na č. I. 5 spisu) žiadal navrhovateľ odporcu o úhradu neuhradenej sumy 493,40 eur do 5 dní od obdržania výzvy s upozornením, že inak si uplatní svoje právo a po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči odporcovi uplatnené aj všetky dojednané zmluvné sankcie. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho hárku (na č. I. 6 spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 10.04.2014 s uvedením adresy odporcu na doručenie U. XXXX/XX, XXX XX Ž.. Súd však nemal preukázané, že uvedený list sa dostal do dispozičnej sféry odporcu.

Listom zo dňa 03.06.2014 označeným ako „Oznámenie o zosplatnení záväzku“ (na č. I. 7 spisu) oznamoval navrhovateľ odporcovi, že záväzok vyplývajúci z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX bol v súlade so zmluvnými podmienkami zosplatnený ku dňu 21.05.2014 z dôvodu omeškania odporcu s jeho splácaním. Ďalej uviedol, že istina, vrátane úroku a zmluvnej odmeny je zosplatnená v celkovej výške 548,- eur. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho hárku (na č. I. 8 spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 04.06.2014 s uvedením adresy odporcu na doručenie U.B. XXXX/XX, XXX XX Ž.. Súd však nemal preukázané, že uvedený list sa dostal do dispozičnej sféry odporcu.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.03.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov].

Podľa ust. § 2 písm. b), d), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským

úverom, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010 do 22.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z. účinnom od 01.12.2011 do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo

na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 352/2012 Z. z. účinnom od 01.01.2013 do 31.03.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 31.03.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2011, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 559 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, splnením dlh zanikne.

Podľa ust. § 565 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ust. § 657 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa ust. § 658 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky [2] § 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a

o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení zákona č. 9/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Zmluva o úvere podľa ust. § 497 ObZ je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ v znení účinnom do 31.01.2013 absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, to znamená, že sa vždy spravuje ObZ bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov (podnikateľ alebo iná osoba). Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov. ObZ v základnom ust. 497 vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: a) určenie zmluvných strán, b) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Dohoda o uvedených podstatných častiach zmluvy je nevyhnutná na to, aby vznikla úverová zmluva (§ 269 ods. 1). Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy.

Zmluva o pôžičke podľa ust. § 657 OZ má povahu reálneho kontraktu, teda vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky (pri peniazoch i bezhotovostným prevodom) dlžníkovi. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie vecí na voľné nakladanie, teda aj spotrebovanie, b) druhovo určený predmet pôžičky, c) dočasnosť právneho vzťahu, d) povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu a e) obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Ak však doba vrátenia pôžičky (splatnosť) nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

Z vykonaného dokazovania mal tak súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej uzavretej zmluvy zo dňa 11.12.2013. Aj s poukazom na to, že zo strany navrhovateľa išlo o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 2 ObZ a zo strany odporcu nešlo o obdržanie peňažných prostriedkov na výkon jeho zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom odporcovi, súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah v zmysle príslušných ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je zvláštnym zmluvným typom, spotrebiteľský úver môže byť dohodnutý v podobe rôznych typov zmlúv, napr. v zmluve o úvere podľa ust. § 497 ObZ, v zmluve o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, v kúpnej zmluve podľa ust. § 588 OZ a pod. (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) Súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, o aký zmluvný typ v tomto prípade išlo. S poukazom na vyššie uvedené rozdielne pojmové znaky zmluvy o úvere a zmluvy o pôžičke, súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, pričom ako reálny kontrakt vznikla samotným poskytnutím finančných prostriedkov vo výške 400,- eur v hotovosti už pri samotnom podpise zmluvy. Z jej obsahu nepochybne vyplýva, že vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy navrhovateľom ako veriteľom odporcovi ako dlžníkovi pri uzavretí zmluvy. Vôľou zmluvných strán nebolo dohodnúť záväzok veriteľa poskytnúť po uzavretí zmluvy 400,- eur.

Navrhovateľ tak svoju povinnosť podľa ust. § 657 OZ splnil pri podpise zmluvy a prenechal odporcovi sumu 400,- eur s tým, že odporca sa mal zaviazat' vrátiť navrhovateľovi túto sumu zvýšenú o úrok vo výške 20 % z istiny v sume 80,- eur a súčasne o servisný poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 18 % z istiny v sume 72,- eur, a to všetko v 13-tich mesačných splátkach, a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 2,- eurá (ako splátok úroku) a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 54,60 eur (ako splátok istiny vo výške 73,26 %, úroku vo výške 13,55 % a servisného poplatku vo výške 13,19 %, z každej jednotlivkej splátky) so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

Úrok v zmysle ust. § 658 ods. 1 OZ je odplatom za užívanie peňažnej istiny a plní sa v určitom percente za určité obdobie. Účastníci zmluvy si tak môžu dohodnúť úroky spôsobom, ktorý spĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu podľa ust. § 37 ods. 1 OZ, obvykle je to určitým percentom stanoveným za príslušnú dobu, môže byť však aj stanovením konkrétnej sumy. Dohoda o výške úrokov

však nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, inak by bola takáto dohoda neplatná podľa ust. § 39 OZ. V tomto smere súd poukazuje na platnú judikatúru, podľa ktorej je možné považovať za neprímeraný úrok taký, ktorý je dohodnutý vo výške podstatne presahujúcej úrokovú mieru obvyklú v dobe dojednaní úroku stanovenú zásadne s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

Zo znenia ust. § 657 a § 658 OZ nevyplýva, že by si zmluvné strany nemohli popri plnení dlžníka spočívajúcom vo vrátení sumy požičaných peňažných prostriedkov ako aj zaplatení úroku, dohodnúť aj ďalšie plnenie dlžníka, avšak súd má za to, že v dotknutom prípade navrhovateľ použil nekalú obchodnú praktiku, ktorou naoko poskytoval pôžičku s úrokom vo výške 20 % z istiny (80,- eur je skutočne 20 % z istiny 400,- eur). Takto uvedená výška úroku však bola prekrytá vykonávaním servisného poplatku za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 18 % z istiny (72,- eur je skutočne 18 % z istiny 400,- eur), ktorého ekonomický dôvod nebol nikde v zmluve vôbec ozrejmenej. Súd odhliadnuc od toho, že odporca nemal mať reálne peňažnú sumu 400,- eur prenechanú celú na obdobie 370 dní (a už po 100 dňoch od uzavretia zmluvy - splatnosť 4 splátky, ktorá sa v rozsahu sumy zodpovedajúcej 73,26 % zo sumy splátky 54,60 eur, t. j. v rozsahu sumy 40,- eur započítavala na vrátenie istiny, musel vrátiť jej časť, pričom podľa zmluvne určenej splatnosti jednotlivých splátok bol celý úver splatný dňa 16.12.2014, teda za 1 rok a 5 dní od prenechania sumy 400,- eur odporcovi), poukazuje na to, že výška súčtu úroku v sume 80,- eur a servisného poplatku v sume 72,- eur, t. j. zrejmej odplaty za poskytnutie pôžičky vo výške 152,- eur odporcovi na celú dobu 370 dní, by tvorila v ročnom percentuálnom vyjadrení 37,48 % poskytnutej sumy [výpočet: celková odplata 152,- eur / 370 dní = 0,4108 eur/deň; 0,4108 eur/deň x 365 dní kalendárneho roka / 400,- eur = 0,3723, t. j. 37,48 %]. Skutočná cena spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky tak bola percentuálne vyjadrená vo forme ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) vo výške 67,70 %. Z hľadiska peňažnej sumy, ktorú mal spotrebiteľ povinnosť zaplatiť, bola cena spotrebiteľského úveru uvedená v zmluve sumou 552,- eur.

Súd však v ďalšom poukazuje na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahovala náležitosti podľa cit. 9 ods. 2 písm. f) a i) zákona č. 129/2010 Z. z. V zmluve sa nikde nenachádza údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V ust. čl. 2 Obchodných podmienok (ako nedeliteľnej časti zmluvy) bolo stanovené, že termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru je 370. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania úveru je od uzatvorenia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru. Naproti tomu, samotná zmluva určovala splatnosť mesačnými splátkami, a to prvými tromi mesačnými splátkami vo výške 2,- eurá a ďalšími 10 mesačnými splátkami vo výške 54,60 eur. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak nebol explicitne určený dátumovo, ale bol určený prostredníctvom splatnosti poslednej mesačnej splátky spotrebiteľského úveru, čo mohlo v priemernom spotrebiteľovi vyvolať dojem, že úver je mu poskytovaný na obdobie 13 kalendárnych mesiacov od jeho poskytnutia, t. j. do 11.12.2015, avšak v Obchodných podmienkach bola táto konečná splatnosť uvedená počtom dní 370 po uzatvorení zmluvy (teda dňa 16.12.2014). Takýto mäťúci spôsob uvedenia údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno z pohľadu súdu považovať za konformné so zmyslom a účelom sledovaným takto zákonom požadovanou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ (v tomto prípade dlžník) musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom, a to obzvlášť v tomto prípade, kedy zmluva bola uzatvorená v rovnaký deň, ako bol poskytnutý spotrebiteľský úver. Navrhovateľovi nič nebránilo v tom, aby uviedol presný deň konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Takýto presný údaj však účastníkmi zmluvy uzavretá zmluva neobsahovala. V ďalšom súd poukazuje na to, že v zmluve sa nenachádza ani údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru podľa ust. § 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Údaj o úrokovej sadzbe úveru totiž nie je zjavne vyjadrený ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, a to už len s poukazom na to, že úrok vyjadrený sadzbou 20 % z istiny 400,- eur, t. j. v sume 80,- eur, bol vyjadrený nie za obdobie jedného roka, ale za obdobie dlhšie o 5 dní (keďže konečná splatnosť predmetného spotrebiteľského úveru bola stanovená na 370 dní po jeho poskytnutí). Navyše suma 80,- eur, ktorá mala zodpovedať 20 %-tnému úroku z istiny 400,- eur, by zodpovedala ročnej úrokovej sadzbe 20 % iba v prípade, ak by spotrebiteľský úver bol spotrebiteľovi (odporcovi) poskytnutý na celé obdobie jedného roka, t. j., že spotrebiteľ by spotrebiteľský úver - celú sumu 400,- eur mal povinnosť vrátiť až v termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t. j. po jednom roku (v danom prípade 5 dní pred termínom konečnej splatnosti, keďže spotrebiteľský úver bol v celom rozsahu splatný rok a 5 dní po jeho poskytnutí). Súd je tak toho názoru, že neuvedenie správneho údajov podľa ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.

z. je nutné považovať z hľadiska dôsledkov takejto chyby navrhovateľa ako veriteľa, ako by tento údaj nebol v zmluve uvedený vôbec.

Keďže bol nepochybne odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 400,- eur, je síce v zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy síce zmluva uzavretá medzi účastníkmi aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, avšak rovnako v zmysle uvedeného ustanovenia je potrebné považovať dotknutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (teda servisného poplatku za poskytnutie spotrebiteľského úveru).

Súd tak vzhľadom na uvedené v ďalšom vychádzal z toho, že odporca bol povinný (iba) vrátiť požičanú sumu 400,- eur. Keďže nevyšlo najavo, že by odporca zaplatil navrhovateľovi do rozhodnutia súdu sumu vyššiu ako 4,- eurá (táto bola uhradená ku dňu 27.01.2014), je naďalej povinný zaplatiť navrhovateľovi len sumu 396,- eur (z celkovo žalovanej sumy 548,- eur).

Pokiaľ sa týka splatnosti predmetnej pôžičky, súd poukazuje na to, že pokiaľ ide o prvé tri splátky (so splatnosťou 21.12.2013, 20.01.2014 a 19.02.2014), týmito mal byť splácaný len úrok, na ktorý z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného spotrebiteľského úveru, navrhovateľovi nárok nevznikol. Samotná istina spotrebiteľského úveru vo výške 400,- eur mala byť vrátená až v 4. až 13. splátke (a to v rovnakej percentuálnej výške z každej z týchto splátok), a preto je možné určiť splatnosť predmetného spotrebiteľského úveru v 10 rovnomerných splátkach vo výške 40,- eur so splatnosťou 1. splátky dňa 21.03.2014 (termín splatnosti pôvodnej 4. splátky), so splatnosťou 2. splátky dňa 20.04.2014 (termín splatnosti pôvodne 5. splátky), so splatnosťou 3. splátky dňa 20.05.2014 (termín splatnosti pôvodne 6. splátky), so splatnosťou 4. splátky dňa 19.06.2014 (termín splatnosti pôvodne 7. splátky), so splatnosťou 5. splátky dňa 19.07.2014 (termín splatnosti pôvodne 8. splátky), so splatnosťou 6. splátky dňa 18.08.2014 (termín splatnosti pôvodne 9. splátky), so splatnosťou 7. splátky dňa 17.09.2014 (termín splatnosti pôvodne 10. splátky), so splatnosťou 8. splátky dňa 17.10.2014 (termín splatnosti pôvodne 11. splátky), so splatnosťou 9. splátky dňa 16.11.2014 (termín splatnosti pôvodne 12. splátky) a so splatnosťou 10. splátky dňa 16.12.2014 (termín splatnosti pôvodne 13. splátky).

Ak navrhovateľ v návrhu tvrdil, že celý dlh odporcu sa stal splatným ku dňu 21.05.2014, nie je možné prisvedčiť navrhovateľovi. Navrhovateľ totiž požiadaval odporcu v zmysle ust. § 565 OZ o zaplatenie celej pohľadávky až listom zo dňa 03.06.2014 (teda listom datovaným 13 dní po termíne zosplatenia tvrdenom navrhovateľom). Jednostranný právny úkon veriteľa, ktorým veriteľ realizuje svoje právo podľa ust. § 565 OZ, nadobúda svoje účinky až v momente, kedy dôjde do dispozičnej sféry adresáta tohto právneho úkonu, v danom prípade odporcu. Navrhovateľ síce preukázal odoslanie svojho listu zo dňa 03.06.2014 odporcovi, avšak nijakým spôsobom nepreukázal doručenie tohto listu odporcovi, a to ani tým spôsobom, že odporca si tento list, hoci sa zdržoval v čase doručovania tohto listu v mieste doručovania, v odbernej dobe u poštového doručovateľa nevyzdvihol. Súd tak vychádzal zo splatnosti peňažného záväzku odporcu vo vyššie uvedených 10 splátkach, pričom úhradu odporcu v sume 4,- eurá započítal na úhradu časti splátky splatnej dňa 21.03.2014 vo výške 4,- eurá. Odporca sa tak dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku (§ 517 ods. 1 OZ) v nasledovnom rozsahu: v sume 36,- eur (ako časti splátky splatnej dňa 21.03.2014) dňom 22.03.2014, v sume 40,- eur (ako splátky splatnej dňa 20.04.2014) dňom 21.04.2014, v sume 40,- eur (ako splátky splatnej dňa 20.05.2014) dňom 21.05.2014, v sume 40,- eur (ako splátky splatnej dňa 19.06.2014) dňom 20.06.2014, v sume 40,- eur (ako splátky splatnej dňa 19.07.2014) dňom 20.07.2014, v sume 40,- eur (ako splátky splatnej dňa 18.08.2014) dňom 19.08.2014, v sume 40,- eur (ako splátky splatnej dňa 17.09.2014) dňom 18.09.2014, v sume 40,- eur (ako splátky splatnej dňa 17.10.2014) dňom 18.10.2014, v sume 40,- eur (ako splátky splatnej dňa 16.11.2014) dňom 17.11.2014 a v sume 40,- eur (ako splátky splatnej dňa 16.12.2014) dňom 17.12.2014.

Čo sa tak týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, súd mal za to, že navrhovateľovi vzniklo podľa ust. § 517 ods. 2 OZ právo požadovať od odporcu úroky z omeškania vo výške podľa cit. ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, t. j.: vo výške 5,25 % ročne zo sumy 36,- eur od 22.03.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 40,- eur od 21.04.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 40,- eur od 21.05.2014 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 20.06.2014 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 20.07.2014 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 19.08.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 18.09.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 18.10.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 17.11.2014 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 17.12.2014 do zaplatenia. (súd má vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p., že základná úroková sadzba ECB bola: v období od 13.11.2013 do 10.06.2014 vo výške 0,25 %, v období od 11.06.2014 do 09.09.2014 vo výške 0,15 % a v období od 10.09.2014 doposiaľ vo výške 0,05 %)

S poukazom na uvedené dôvody súd návrhu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 548,- eur, len v rozsahu o zaplatenie sumy 396,- eur a vo zvyšnom rozsahu o zaplatenie sumy 152,- eur návrh v tejto časti zamietol. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si právo na zaplatenie úrokov z omeškania uplatnil až odo dňa 22.05.2014, súd viazaný návrhom navrhovateľa (podľa ust. § 153 ods. 2 O.s.p.) priznal týmto rozsudkom súčasne navrhovateľovi proti odporcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania: vo výške 5,25 % ročne zo sumy 116,- eur od 22.05.2014 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 20.06.2014 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 20.07.2014 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 19.08.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 18.09.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 18.10.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 17.11.2014 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 17.12.2014 do zaplatenia, pričom v ostatnom rozsahu návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Podľa ust. § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pričom vychádzal zároveň z toho, že navrhovateľ mal vo veci len čiastočný úspech v čistom vyjadrení 42 % [vyčíslený ku dňu rozhodnutia súdu vo veci; 72 %: úspech navrhovateľa: 396,- eur, t. j. istina + 10,26 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 116,- eur od 22.05.2014 do 26.01.2016 + 3,31 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 20.06.2014 do 26.01.2016 + 3,14 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 20.07.2014 do 26.01.2016 + 2,97 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 40,- eur od 19.08.2014 do 26.01.2016 + 2,74 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 18.09.2014 do 26.01.2016 + 2,58 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 18.10.2014 do 26.01.2016 + 2,41 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 17.11.2014 do 26.01.2016 + 2,45 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 40,- eur od 17.12.2014 do 26.01.2016 = 425,86 eur; celková výška pohľadávky s príslušenstvom vyčíslená ku dňu vyhlásenia rozsudku: 548,- eur, t. j. istina + 48,48 eur, t. j. úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 548,- eur od 22.05.2014 do 26.01.2016 = 596,48 eur; %-tuálny úspech navrhovateľa = 425,86 eur / 596,48 eur = 71 %; úspech odporcu 29 % = 100 % - úspech navrhovateľa 71 %; čistý úspech navrhovateľa 71 % - 29 % = 42 %]. Preto o trovách konania rozhodol súd tak, že navrhovateľovi priznal nárok na náhradu pomernej časti trov konania zodpovedajúcej 42 %-ám ním vynaložených trov konania na účelné uplatnenie práva proti odporcovi.

S poukazom na to, súd priznal navrhovateľovi proti odporcovi náhradu trov konania vo výške 13,65 eur (42 % zo zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu na začatie konania vo výške 32,50 eur podľa čistého pomeru úspechu navrhovateľa v konaní a v zmysle ust. § 151 ods. 2 O.s.p. keďže vynaloženie týchto trov konania navrhovateľom vyplýva z obsahu spisu, aj keď tieto trovy nevyčísli).

Súd poukazuje na to, že zo svojej činnosti má vedomosť (§ 121 O.s.p.), že navrhovateľ sa v množstve návrhov na začatie konania podaných za posledné obdobie na Okresnom súde Žilina v zastúpení JUDr. Alanom Strelákom, advokátom domáha svojich nárokov vyplývajúcich zo skutkovo a právne zásadne totožného základu, pričom ide o návrhy na začatie konania formulároveho charakteru, v ktorých sa dopĺňajú len jednotlivé individuálne údaje tej, ktorej veci (napr. len v jednom súdnom oddelení 6C ide o konania vedené pod spis. zn. 6C/11/2012, 6C/318/2012, 6C/60/2013, 6C/244/2013, 6C/157/2013, 6C/271/2013, 6C/304/2013, 6C/309/2013, 6C/83/2014, 6C/85/2014, 6C/112/2014, 6C/133/2014, 6C/269/2014, 6C/317/2014, 6C/330/2014, 6C/98/2015 a 6C/404/2015). V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6 M Cdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014 trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach,

kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. V danom prípade tak vzhľadom na konštatovanú typovosť a formulárovosť návrhu na začatie konania trovy navrhovateľa vzniknuté jeho zastupovaním JUDr. Alanom Strelákom, advokátom súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy na uplatnenie práva, ktorých náhradu má súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. priznať úspešnému účastníkovi, a preto súd navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo vyčíslenej výške 99,82 eur nepriznal ani v pomernej časti zodpovedajúcej čistému úspechu navrhovateľa vo veci.

Súd zároveň s poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal odporcu na náhradu trov konania spolu vo výške 13,65 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).